

Beløb, der kan ydes, men intet af dem vil faa mere end Halvdelen af det Beløb, som hvert enkelt Slagteri faktisk selv har anvendt. At det har været vanskeligt at finde den rette Fordeling, er klart, og de Regler, som her ere fastsatte, ville maaske fra den ene eller den anden Side kunne gøres til Genstand for Kritik. Det vil vistnok være umuligt at finde en Fordelingsnorm, hvorover der ikke fra en eller anden Side kunde klages. Men i det store og hele tror jeg, vi have truffet det forstandige, og ligesom hele Udvalget er enig, saaledes er Udvalget ogsaa enig med Ministeren om, at de af mig her nævnte Regler ere Forudsætninger for Bevillingens Anvendelse.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg skal tillade mig straks at gøre nogle Bemærkninger om det sidst omhandlede Punkt, nemlig Bevillingen til Eksportslagterierne, som jo ikke findes under Ændringsforslagene, men som af den ærede Ordfører allerede bemærket har været Genstand for ret indgaaende Forhandlinger mellem det ærede Finansudvalg og mig. Jeg skal ganske kort erklære, at jeg i et og alt kan acceptere den af den ærede Ordfører foreslaaede Fordeling, idet jeg dog med Hensyn til det overskydende Beløb skal gøre opmærksom paa, at naar den ærede Ordfører — i øvrigt efter Opgivelser af mig selv — mente, at et Beløb af ca. 4,000 Kr. til Esbjergs nuværende Faareslagteris Omdannelse til hurtig at kunne hjælpe med ved Slagtning af større Kreaturer vilde være nogenlunde tilstrækkeligt, maa jeg sige, at efter de sidste Undersøgelser, jeg har ladet anstille derovre, vil det vistnok være nødvendigt at anvende et større Beløb dertil. Jeg maa med Hensyn til det overskydende Beløb, som altsaa skulde være til min Disposition, specielt for Jylland, dog erindre om, at jeg vilde sætte megen Pris paa, at et mindre Beløb af det, som fra Begyndelsen har været foreslaaet til Indlæggelse af Spor paa Bishopgate Station i England, maatte anvendes som paatænkt, for at Kødet kan blive transporteret paa den bedste Maade paa den engelske Jærnbane-station, der ikke har været til at formaa til selv at ind-

lægge disse Spor. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Fordelingen i det enkelte, idet jeg med den ærede Ordfører er enig i, at naar denne Sag nu har været Genstand for meget indgaaende Forhandlinger saavel inden for Udvalget selv som mellem Udvalget og mig, maa denne Fordeling, som vi ere blevne enige om, være bindende for begge Parter. Der maa jo være en Ende paa alting. Selv om det kan være ret vanskeligt netop at finde det retfærdige, maa jeg nu betragte mig som bunden over for det ærede Finansudvalg med Hensyn til Fordelingen af dette Beløb, for saa vidt det overhovedet bliver vedtaget af Rigsdagen. Jeg kan saa overordentlig godt forstaa, at man ikke fra alle Sider er tilfreds med den Fordeling, som har fundet Sted. Jeg er vis paa, at en Del af det ærede Udvalgs Medlemmer selv har haft vanskelig ved i et og alt at slutte sig til den nu foreslaaede Fordeling. Jeg for mit Vedkommende har ogsaa haft mine Ønsker, men jeg har maattet bøje mig i forskellige Retninger og særlig i den Retning, at det Ønske, man fra saa mange Sider har udtalt om en større Koncentration ved Anvendelsen af Beløbet, ikke er naaet saa fuldt ud, som jeg kunde have ønsket. Men som sagt ved indgaaende Forhandlinger ere vi nu naaede til et Resultat, og jeg haaber, at ærede Medlemmer, som maaske i Øjeblikket ikke ere helt tilfredse med Fordelingen, dog, naar de i Ro overveje Sagen, ville komme til den Erkendelse, at Beløbets Anvendelse maa siges at være forsvarlig og forstandig under de nuværende Forhold, og at vi ved Hjælp af dette Beløb ville staa bedre rustede, end vi oprindelig vare, over for de Følger, som vi maa vente af de nyeste, tyske Bestemmelser, som jo desværre ifølge de Efterretninger, jeg i den sidste Tid har modtaget, gaa mere og mere i Retning af et virkeligt Forbud. Der er nu gennem det tyske Landbrugsministerium til Regeringspræsidenten udgaaet en Cirkulæreskrivelse, som er gaaet videre til samtlige Karantænelæger, og hvori det er fastslaaet, at intet Dyr bliver modtaget, som reagerer, det skal sendes tilbage. Det maa staa 25 Dage paa Karantænen, men er det saa ikke sendt tilbage, bliver det at tilintetgøre.